

(reportáž z posledního pořadu Mladá folková krev)

Budova Ženských domovů na Smíchově nezaujme na první pohled ničím jiným než svou neútulností. Jenže i v šedi se občas může objevit něco hezkého.

Pro mě je už několik let budova Ženských domovů synonymem pro divadlo Akcent v přízemí spojené s představením Mladá folková krev v režii a dramaturgii **Martiny Trchové**.

Dne 10. května 2005 se od osmi večer konala derniéra tohoto pořadu . Dniéra se nekonala proto, že si jí Martina přála, ale budova je postupně rekonstruována až se uzavře úplně. Celkem se v Akcentu konalo 33 koncertů po dobu téměř 4 let a vystoupilo na nich 33 účinkujících. Na představeních v Akcentu byl seznatelný markantní vývoj účinkujících. Málo platné,

Martina Trchová při posledním koncertu

foto: Tomáš Pohl ©

z uchechtaných mladých slečen jsou ženy a z kluků se stávají muži. Nejvíce je tento časový posun cítit v růstu umělecké kvality.

Vezmu-li jen Martinu Trchovou, samozřejmě za velké podpory Karolíny Skalníkové, mohu jen konstatovat postupné kroky v kvalitě repertoáru. Ale i v osmnáctileté vítězce Folkového kvítku dříve zcela jistě něco, co zaujme na první pohled. V [rozhovoru](#) s Martinou Trchovou a Karolínou Skalníkovou jsem jí položil otázku, zda to hezké holky nemají těžší. Je jasné, že jedním z důvodů, proč do Akcentu chodí mužská část publika, je i nesporný půvab obou účinkujících. Jenže u účinkujících s tváří a postavou modelky je obecně dávana duše až na druhé místo. O to více musela postupně Martina prokazovat, že není jen směřící se hezká dívka, ale umí svou tvorbou publikum oslovit.

Od prvních písní z demo alba Teprve se probouzím k Návratu ztraceného syna a jiným novějším písním je cítit obrovský kvalitativní posun. Stejně je to i v ovládnutí nástroje, kdy Martina přešla na elektrickou kytaru. První Martininy písně byly polodětsky půvabné, ty sou mají pevný a jasný tvar. Spojení Martiny s hlasem a flétnou Karolíny Skalníkové (Sekvoj a dříve i Hudba Praha - Jasná páka) je radostnou událostí pro obě děvčata, ale hlavně pro publikum. Kromě vlastního růstu dávala Martina šanci svým hostům, byť ne všichni splňovali věkový limit pro mladou folkovou krev. Pamatuji například hostování **Jardy Urbánka**, **Franty Vlčka** nebo **Jana Buriana**.

. Většina hostů však je v kategorii vrstevníků Martiny Trchové a některé z nich jsem poznal právě díky Akcentu. Kromě věkového souznění je mezi účinkujícími patrné i kamarádství, což v jiných žánrech není vždy zvykem.

Nemá zde smysl jednotlivé hosty jmenovat. Ostatně jména všech hostů si mohli diváci přečíst na vlaječkách připevněných na rakvičkách se šlehačkou podávaných v rámci závěrečné "tryzny" a doprovázené *Pochodem padlých revolucionářů* v harmonikové úpravě **Jana Matěje Raka**.

Ale ke smutečnímu obřadu se dostanu podrobněji až v závěru reportáže.

Prvním hostem na derniéře byla **Tereza Terčová**. Tereza vystoupila v Akcentu poprvé na jaře roku 2002. Zde nechci opakovaně hovořit o Terezčinu pěveckém talentu. O něm jsem už psal mnohokrát. Ale stejně jako Martina, tak i Tereška zraje. Přehrála část svého repertoáru, který zpestřila i písní *Looking in the eyes of love* z repertoáru Allison Kraus. Tereza hrála na kytaru svého chlapce Dana, protože její kytara byla v opravě. Vypůjčená kytara trochu šuměla, ale nějak jsem to nevnímal.

Věřím tomu, že Tereza nebude jen písničkářkou. Není to jen proto, že to není k uživení. Byla by škoda, kdyby její stále rozvíjený dar z nebe- hlas zůstal jen na jedné koleji vývoje. Je otázkou, kam Terezu nasměruje studium zpěvu Ježkově konzervatoři.

Jako druhý vystoupil Jarda Holan z Teplic doprovázený kytaristou Ondrou Dědičem.

Jarda Holan je vítězem autorské Porty v roce 2003 a v roce 1999 vydal album s názvem **Dveře do léta**

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 19 Květen 2005 04:00

. Doma v Teplicích účinkuje Jarda v Jazzklubu s kapelou THC (tj. Teplický hudební club) , kde vedle kytar jsou ještě slyšet perkuse, foukací harmonika a basová kytara.

Vlasatý Ondra Dědič prodává v Teplicích hudební nástroje. Ondrova kytara dává Jardovým převážně bluesovým melodiím

Jarda Holan a Ondra Dědič

foto: Tomáš Pohl ©

jinou kvalitnější dimenzi. Jarda dokázal převést do blues i Prevértovu báseň *Pro tebe má lásko*, kterou jsem do té doby znal jen v nepřekonatelné interpretaci Rudolfa Hrušínského.

Kdo chce Jardu Holana vidět a slyšet v Praze, má možnost jej občas spatřit v kavárně Pod Vesuvem v Praze 8. Jarda s Ondrou se velmi líbili, protože tři přídávky nejsou v Akcentu tak časté.

Po přestávce tradičně vystoupily Martina s Karolínou. Martina především avizovala své nové album **Čerstvě natřeno** (vydalo nakladatelství Indiesrecord) , jehož křest bude 14. června na Novodvorské. Z tohoto důvodu zazněla i píseň, která dala albu název.

K mé velké radosti zazpívala Martina i *Jinačí znamení*, píseň inspirovanou obrazem geniálního Reneé Magritta *Milenci*. Reprodukci tohoto obrazu jsem se díky Martině koupil.

Jenže vše končí a proto se na jevišti v závěru konal zmíněný smuteční obřad . Martina s Karolínou oblékly smuteční šaty a Tereza Terčová s Danem Švecem rozdávali publiku zmíněné rakvičky.

Mladá folková krev v Akcentu naposledy

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 19 Květen 2005 04:00

Vše mělo mít odlehčený ráz, ale v úplném závěru se Martině zaleskly v očích slzy. A nebyla sama, bylo nás víc.

Tak díky, Martino a všichni, za 33 krásných večerů v tom tolik neútulném divadle na Smíchově.

Jenže nelze říkat sbohem. Mladá folková krev nekončí. Jenže kde se s ní po prázdninách v říjnu setkáme, neví zatím nikdo.